

Sygn. akt I ACa 805/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 października 2015 r.

Sąd Apelacyjny w Krakowie – Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Anna Kowacz-Braun (spr.)
Sędziowie:	SSA Teresa Rak SSA Jerzy Bess
Protokolant:	sekr.sądowy Katarzyna Rogowska

po rozpoznaniu w dniu 9 października 2015 r. w Krakowie na rozprawie

sprawy z powództwa K. W.

przeciwko (...) Bank S.A. w W.

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Okręgowego w Krakowie

z dnia 25 lutego 2015 r. sygn. akt IX GC 697/14

1. oddala apelację;

2. zasądza od powoda na rzecz strony pozwanej kwotę 2 700 zł (dwa tysiące siedemset złotych) tytułem kosztów postępowania apelacyjnego.

SSA Jerzy Bess SSA Anna Kowacz-Braun SSA Teresa Rak

Sygn. akt I ACa 805/15

UZASADNIENIE

wyroku Sądu Apelacyjnego

z dnia 9 października 2015 r.

Powód K. W. wniósł o pozbawienie w całości wykonalności tytułu wykonawczego – bankowego tytułu egzekucyjnego z dnia 7 lutego 2013r. nr (...), opatrzonego klauzulą wykonalności przez Sąd Rejonowy dla (...)w K. postanowieniem z dnia 5 marca 2013 r. sygn. akt I Co859/13/K i zasądzenie kosztów postępowania.

Na uzasadnienie podał, że nie ma jakichkolwiek zobowiązań w stosunku do strony pozwanej z uwagi na wartość pojazdu marki M. -(...) Typ: (...), Nr VIN: (...), rok produkcji 2007 przejętego przez stronę pozwaną zgodnie z umową kredytową zawartą przez strony.

Strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów postępowania.

Wyrokiem z dnia 25 lutego 2015 r. Sąd Okręgowy w Krakowie Wydział IX Gospodarczy oddalił powództwo; zasądził od powoda na rzecz strony pozwanej kwotę 3.617,00 zł tytułem kosztów postępowania.

Sąd Okręgowy wskazał, że bezspornym w sprawie było, że:

- w dniu 2 marca 2011 r. pozwany udzielił powodowi kredytu w kwocie 228.070,18 zł. Środki uzyskane z tego tytułu zostały przeznaczone na zakup pojazdu marki M. (...), Typ: (...), Nr VIN: (...), rok produkcji 2007 za cenę 221.400,00 zł.

-według ekspertyzy technicznej firmy (...) z dnia 2 marca 2011 r., której pozwany nie kwestionował wartość pojazdu została określona na kwotę 185,600,00 zł. W ekspertyzie wskazano, że jest to pojazd sprowadzony z zagranicy o dobrym stanie technicznym, serwisowany, bez napraw powypadkowych, zadbane tylko z niewielkimi ogniskami korozji obręczy kół;

- w celu zabezpieczenia wierzytelności pozwanego wynikających z umowy kredytu w dniu 3 marca 2011 r. strony zawarły umowę przewłaszczenia na zabezpieczenie udziału 49/100 w prawie własności pojazdu .

- powód korzystał z pojazdu w ramach prowadzonej działalności gospodarczej ;

-powód utracił w trakcie trwania umowy kredytowej płynność finansową i zaprzestał spłaty kredytu ;

-pozwany bank wypowiedział umowę ;

-pismem z dnia 21 listopada 2012 r. pozwany wezwał powoda do zapłaty należności z umowy kredytowej w kwocie 209.701,21 zł oraz zażądał wydania pojazdu, którego stał się właścicielem zgodnie z par.2 ust 3 umowy przeniesienia własności pojazdu (w części z dnia 3 marca 2011 r.);

- pozwany uzyskał tytuł wykonawczy – bankowy tytuł egzekucyjny z dnia 7 lutego 2013 r. nr (...), opatrzone klauzulą wykonalności przez Sąd Rejonowy dla(...)w K. postanowieniem z dnia 5 marca 2013 r. sygn. akt I Co859/13/K

- powód w dniu 23 marca 2013 r. wydał pozwanemu pojazd za pośrednictwem firmy (...) spółka z o.o. siedzibą w W..

Nadto Sąd Okręgowy ustalił ,że pozwany w oparciu o tytuł wykonawczy wszczął egzekucję . Pozwany w związku z przejęciem pojazdu poddał go ekspertyzie tej samej firmy co w chwili nabycia. Firma (...) w ekspertyzie z dnia 28 marca 2013 r. określiła wartość pojazdu na kwotę 84.400,00 zł netto

W konsekwencji powyższego pozwany ograniczył egzekucję o wartość przejętego pojazdu do kwoty 136.684,57 zł. Pozostała należność, która ciągle ze względu na naliczane odsetki ulega powiększeniu, jest nadal egzekwowana .

Sąd Okręgowy ustalił stan faktyczny w oparciu o znajdujące się w aktach sprawy dokumenty, których treść i forma nie budzą wątpliwości odnośnie ich wartości dowodowej. Także strony nie kwestionowały autentyczności jak i treści powyższych dowodów. Co do opinii biegłego A. T. Sądu Okręgowy uznał ją jako w całość zasługującą na wiarę. Biegły

w sposób jasny i logiczny przedstawił wnioski jak i odniósł się do zarzutów, a jej ocena zgodnie z art. 233 § 1 k.p.c., zasługuje na przyznane jej waloru wiarygodności.

O kosztach procesu Sąd Okręgowy orzekł w myśl zasady zawartej w art. 98 § 1 i § 3 k.p.c.

Apelację od tego wyroku, zaskarżając go w całości, wniósł powód K. W., który zarzucił:

1. naruszenia prawa procesowego, które miały istotny wpływ na wynik sprawy poprzez:

a) naruszenie art. 227 k.p.c. polegające na oddaleniu wniosku o dopuszczenie dowodu z umowy sprzedaży pojazdu stanowiącego przedmiot przewłaszczenia, pomimo tego, że dowód ten miał istotne znaczenie dla sprawy, albowiem zawierał informację o cenie jaką bank uzyskał tytułem sprzedaży, o którą to powinien pomniejszyć zadłużenie powoda z tytułu kredytu;

b) naruszenie art. 278 § 1 k.p.c. polegające na powołaniu i dopuszczeniu dowodu z opinii biegłego, przy równoczesnym pominięciu zawartych w tym dowodzie konkluzji w tym w szczególności faktu zaniżenia wartości rynkowej pojazdu przez bank o kwotę 44 012 zł w sporządzonej dla własnych potrzeb opinii;

2. naruszenie prawa materialnego przez jego błędną wykładnię bądź niewłaściwe zastosowanie tj.:

a) art. 353 k.c. w zw. z § 10 umowy z dnia 3 marca 2011 r. poprzez jego niewłaściwe zastosowanie i przyjęcie, że strona przeciwna posiada wierzytelności wobec powoda, pomimo, że strona pozwana przejęła pojazd, którego w następstwie sprzedaży uzyskała cenę zaspokajającą w całości dług z umowy kredytu.

Wskazując na powyższe zarzuty apelujący wniósł o zmianę wyroku poprzez uwzględnienie powództwa w całości; ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

Strona pozwana wniosła o oddalenie apelacji i zasądzenie od powoda na jej rzecz kosztów postępowania apelacyjnego.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje:

Apelacja powoda K. W. jest nieuzasadniona.

Na wstępie z uwagi na konieczność podania podstawy rozstrzygnięcia (art. 382 k.p.c.) wskazać należy, że ustalony przez Sąd Okręgowy stan faktyczny został przyjęty za własny przez Sąd Apelacyjny bowiem wyprowadzony on został z dowodów, których ocena odpowiada wskazaniom z art. 233 § 1 k.p.c. Ważne jest to, że w większości stan faktyczny obejmuje okoliczności bezsporne, a pozostałe ustalenia wynikają z dokumentów, których autentyczność i pochodzenie nie była kwestionowana przez strony. Choć w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku Sąd Okręgowy dokonał oceny opinii biegłego A. T. to jednak nie poczynił w oparciu o ten dowód żadnych ustaleń.

W apelacji brak jest zarzutów dotyczących naruszenia art. 233 § 1 k.p.c. lub poczynienia ustaleń niepełnych bądź sprzecznych z materiałem dowodowym dlatego też wystarczy ograniczyć się do wcześniejszych stwierdzeń. Niemniej jednak dla pełnego odniesienia się do zarzutów apelacji zachodzi potrzeba uzupełnienia ustaleń faktycznych o następujące elementy:

W umowie kredytu nr (...) na zakup pojazdu z dnia 2 marca 2011 r. strony między innymi postanowiły w § 5, że prawne zabezpieczenie spłaty kredytu w całym okresie kredytowania stanowi a) umowa przeniesienia własności pojazdu; b) cesja na rzecz banku z polisy ubezpieczenia pojazdu Autocasco zgodnie z umową o przelew wierzytelności pieniężnej z umowy ubezpieczenia w kwocie odpowiadającej wartości pojazdu (umowa kredytu k. 14 – 19). Z kolei w umowie przeniesienia własności pojazdu (w części) z dnia 3 marca 2011 r. w § 9 postanowiono, że: w ust. 1, „W przypadku niespłacenia całości lub części wierzytelności, o której mowa w § 1 wraz z należnymi odsetkami i kosztami w terminie określonym w umowie kredytu, Bank może według swego wyboru żądać wydania przedmiotu przewłaszczenia przez Przewłaszczającego w terminie określonym w wezwaniu, w celu zaspokojenia się z przedmiotu przewłaszczenia w drodze przejęcia rzeczy do majątku (...) Banku S.A., ich sprzedaży, wynajęcia, wydzierżawienia

lub oddania do odpłatnego korzystania z rzeczy przez osobę trzecią przedmiotu przewłaszczenia.”; w ust. 2 „W przypadku niespłacenia całości lub części wierzytelności, o której mowa w § 1 Przewłaszczający, po otrzymaniu wezwania do wydania pojazdu, ma obowiązek na swój koszt dostarczyć pojazd w miejsce wskazane przez (...) Bank S.A. w terminie oznaczonym w wezwaniu lub umożliwić (...) Bank S.A. objęcie posiadania pojazdu.”; w ust. 3 „Wydanie pojazdu następuje na podstawie protokołu zdawczo – odbiorczego, zawierającego opis pojazdu i stanu, w jakim został wydany (...) Bank S.A.”; w ust. 4 „Wartość pojazdu zależnie od uznania Banku może być ustalona na podstawie: wyceny niezależnego biegłego powołanego przez Bank, porozumienia Banku z P.. Cena może być również ustalona w drodze publicznego przetargu, licytacji lub na giełdzie, a także w oparciu o ewidencję księgową przedłożoną przez Przewłaszczającego.”; w ust. 5 „W przypadku gdyby koszty wyceny przedmiotu przewłaszczenia były niewspółmierne do wartości pojazdu lub istniało ryzyko, że nawet po dokonaniu wyceny zbycie przedmiotu będzie niemożliwe lub uciążliwe Bank może wg swego uznania zbyć w wybranej przez siebie formie (także w formie sprzedaży z wolnej ręki) przedmiot przewłaszczenia. Jeśli do sprzedaży nie dojdzie w pierwszym terminie Bank może określoną wyżej cenę pomniejszyć maksymalnie o 20%, a w razie wyznaczenia kolejnych terminów sprzedaży – o kolejne 20%, a w razie wyznaczenia kolejnych terminów sprzedaży – o kolejne 20%. W razie bezskutecznej sprzedaży Bank ma prawo samodzielnie określić cenę.” W kolejnym paragrafie (10) postanowiono między innymi, że zaspokojenie (...) Bank S.A. nastąpi w dacie uzyskania środków pieniężnych (ust. 1) zaś ostateczne rozliczenie transakcji zostanie wystawione przez (...) Bank S.A. na rzecz Przewłaszczającego w terminie 7 dni roboczych od dnia transakcji sprzedaży przedmiotu przewłaszczenia (ust. 3) (umowa przewłaszczenia k. 21 – 23).

Jak ustalił Sąd Okręgowy strona pozwana wypowiedziała umowę kredytu i pismem z dnia 21 listopada 2012 r. wezwała powoda do zapłaty należności z umowy kredytowej w kwocie 209.701,21 zł oraz zażądała wydania pojazdu, którego stała się właścicielką zgodnie z § 2 ust 3 umowy przeniesienia własności pojazdu (w części) z dnia 3 marca 2011 r. Następnie, po wydaniu bankowego tytułu egzekucyjnego i po zaopatrzeniu go klauzulą wykonalności w dniu 23 marca 2013 r. powód wydał stronie pozwanej pojazd za pośrednictwem firmy (...) spółka z o.o. z siedzibą w W..

Korzystając ze swego uprawnienia wynikającego z zacytowanego wcześniej § 9 ust. 4 strona pozwana (...) Bank S.A. zleciła wycenę niezależnemu biegłemu powołanemu przez Bank. Była to ta sama firma, która dokonywała wyceny pojazdu przed zawarciem umowy kredytu. Zgodnie z ekspertyzą (...) Spółki z o.o. w W. nr (...) - (...) wartość rynkowa przedmiotowego pojazdu w dniu 28 marca 2013 r. wynosiła 84.400 zł netto. W ekspertyzie zaznaczona, że wartość obiektu (kupno) oraz wartość obiektu (zakupu) – oznaczają wartość rynkową obiektu pomniejszoną o uśrednioną (bądź szacunkową) marżę pośrednika zakupującego pojazdy do dalszej odsprzedaży. (ekspertyza k. 96). Tak ustalona wartość stała się podstawą do ograniczenia egzekucji do kwoty 136.684,57 zł.

Przechodząc do podniesionych w apelacji zarzutów dotyczących naruszenia prawa procesowego stwierdzić należy, że są one chybione.

Artykuł 227 k.p.c. określa jedynie jakie fakty są przedmiotem dowodu stanowiąc, że są to fakty mające istotnie znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy. Twierdzenie, iż przepis ten został naruszony przez sąd rozpoznający sprawę ma rację bytu tylko w sytuacji gdy wykazane zostanie, że sąd przeprowadził dowód na okoliczności nie mające istotnego znaczenia w sprawie i ta wadliwość postępowania dowodowego mogła mieć wpływ na wynik sprawy, bądź gdy sąd odmówił przeprowadzenia dowodu na fakty mające istotne znaczenie w sprawie, wadliwie oceniając, iż nie mają one takiego charakteru. W postępowaniu przed Sądem Okręgowym taka sytuacja nie nastąpiła.

Zacytowana umowa przeniesienia własności pojazdu (w części) z dnia 3 marca 2011 r. w § 9 zapewniła stronie pozwanej dokonanie wyboru sposobu zaspokojenia się z przedmiotu przewłaszczenia poprzez przejęcie pojazdu, a następnie dokonanie wyceny przez niezależnego biegłego powołanego przez Bank. To oznacza, że żądanie przez powoda przedłożenia umowy sprzedaży pojazdu nie mogło być uwzględnione bowiem w świetle umowy łączącej strony powód nie był uprawniony do wyboru sposobu zaliczenia wartości samochodu na poczet niespłaconego i wypowiedzianego kredytu. Tak więc nieuwzględnienie wniosku o zobowiązanie pozwanej do złożenia umowy sprzedaży dotyczyło okoliczności nieistotnych dla sprawy a tym samym nie doszło do naruszenia art. 227 k.p.c.

W sprawie nie doszło też do naruszenia art. 278 § 1 k.p.c.

Kodeks postępowania cywilnego daje sądowi orzekającemu prawo do oceny opinii biegłych z zakresu wiadomości specjalnych na równi z innymi dowodami w sprawie. Jest to oczywiście prawo do oceny swobodnej, a nie dowolnej, albowiem sąd, dokonując oceny, jest i musi być związany pewnymi ograniczeniami, jakie wynikają z faktów obiektywnych (przeprowadzonych dowodów), zasad logiki oraz nauki i doświadczenia. Taka ocena zobowiązuje do dokładnego wskazania, dlaczego sąd nie podzielił opinii bez uzyskania innej przeciwnej opinii, która by mogła pozwolić na przyjęcie innych końcowych wniosków niż zawarte w opinii poddanej ocenie. Sąd jak z tego wynika, nie może odrzucić wszystkich opinii specjalistycznych i zająć w danej sprawie własne (odmienne) stanowisko.

Wbrew zarzutom apelacji tak się nie stało w niniejszej sprawie. Jak wcześniej zauważono w części dotyczącej ustaleń faktycznych Sąd Okręgowy nie podał wniosków opinii biegłego A. T., a jedynie omawiając dowody stwierdził, że całości zasługuje na wiarę co umotywował ogólnymi poglądami judykatury i doktryny. Oznacza to, że opinia i jej wnioski nie stanowiły części ustaleń faktycznych prowadzących do wydania zaskarżonego wyroku. Nie można w tym upatrywać żadnego uchybienia bowiem w ogóle dopuszczenie dowodu z opinii biegłego było zbędne i niecelowe z uwagi na treść umowy łączącej strony, a w szczególności powoływanego już § 9 umowy przeniesienia własności pojazdu (w części) z dnia 3 marca 2011 r.

Sposób przejścia przedmiotowego samochodu i jego wycena zostały dokonane w oparciu o uprawnienie przysługujące stronie pozwanej i stanowiły wykonanie umowy. Powód nie nabył umownych uprawnień wpływania bądź kontrolowania Banku co do sposobu zaspokojenia się z przedmiotu przewłaszczenia. Żaden zapis umowy nie zwalniał powoda z całości długu po przejściu przedmiotu przewłaszczenia, a do tego praktycznie sprowadza się żądanie zgłoszone w niniejszej sprawie i wnioski apelacji.

Reasumując – powód nie wykazał by strona pozwana naruszyła umowę przeniesienia własności pojazdu (w części) z dnia 3 marca 2011 r. a tym samym by doszło do spełnienia świadczenia z jego strony. To z kolei prowadzi do wniosku, że nie może być mowy o naruszeniu art. 353 k.c. ponieważ w wyniku zaliczenia wartości pojazdu zgodne z wyceną doszło do obniżenia zadłużenia powoda.

W apelacji nie podniesiono zarzutu naruszenia art. 328 § 2 k.p.c. choć ten byłby uzasadniony jednak w systemie apelacji pełnej braku uzasadnienia pierwszo instancyjnego zostały uzupełnione w postępowaniu apelacyjnym.

Trzeba w związku z tym podać także podstawę oddalenia powództwa jest nią brak podstaw do zastosowania art. 840 § 1 pkt 1 k.p.c.

Mając powyższe na uwadze orzeczono na podstawie art. 385 k.p.c., a o kosztach zgodnie z art. 98 k.p.c. i § 6 pkt 6 w zw. z §12 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (tekst jedn. Dz. U. z 2013 r., poz. 490).

SSA Jerzy Bess SSA Anna Kowacz – Braun SSA Teresa Rak